24 Σεπτεμβρίου 2014

Ο μικρός πρίγκηπας και η βασιλική παραμάνα

/ Γενικά Θέματα

Ένα όμορφο παραμύθι για μάνες και βασιλικές παραμάνες των παιδιών του Θεού

Μια φορά κι έναν καιρό σε ένα Παραδεισένιο από ομορφιά Βασίλειο, ζούσε ένας Βασιλιάς με μια καλοσυνάτη Βασίλισσα.
Σύντομα το βασιλικό ζευγάρι απέκτησε δύο δίδυμους γιους, τα πριγκιπόπουλα του Βασιλείου τους!

Δυστυχώς, όμως, για λόγους υγείας, η Βασίλισσα δεν είχε αρκετό γάλα να θρέψει και τα δύο μωρά της. Έτσι, αναγκάστηκε να τα δώσει σε παραμάνες, όπως συνηθιζόταν την εποχή εκείνη, για να τα θρέψουν με το δικό τους γάλα και μαζί να τα αναθρέψουν με βασιλικές αρχές, ωσότου να έρθουν σε ηλικία να δυναμώσουν και να καταλαβαίνουν. Ότι χρειαζόταν τα παιδιά και οι παραμάνες θα τα οικονομούσε το παλάτι ώστε τίποτα να μην τους λείψει μέχρι να επιστρέψουν πίσω ξανά οι μονάκριβοι γιοι τους, για να συγκυβερνήσουν στο Βασίλειο του πατέρα

τους.
Ο καιρός κυλούσε και οι δύο παραμάνες έθρεφαν με το γάλα τους και με πολύ αγάπη τα βασιλικά μωρά.
Μα, η μια παραμάνα, δέθηκε υπερβολικά με το μωρό που ανέλαβε. Έφτασε μάλιστα στο σημείο να το οικειοποιηθεί τόσο, που να του αποκρύψει τους πραγματικούς γονείς του!
Άφησε το παιδί να πιστεύει ότι εκείνη ήταν η αληθινή μητέρα του και δεν έφτανε αυτό, αλλά έθρεψε και στο παιδί μίσος για τον Βασιλιά και την Βασίλισσα. Του έλεγε ότι αυτοί ήταν τύραννοι που τιμωρούν και βασανίζουν τον λαό και δεν χρειάζεται να τους εμπιστεύεται, ούτε να τους υπακούει. Εκείνην έπρεπε μόνο να ακούει γιατί μόνο εκείνη τον αγαπούσε και ενδιαφερόταν πραγματικά!
Μεγαλώνοντας το παιδί μαζί της έγινε καχύποπτο, άρχισε να μιλάει άσχημα και με αναίδεια σε όλους, όπως και η ίδια η παραμάνα του, να μην σέβεται τους άλλους, να μην βοηθάει και να μην εμπιστεύεται κανέναν…
Φανταστείτε την έκπληξη του Βασιλιά και της Βασίλισσας, όταν έφτασε η στιγμή να χτυπήσουν την πόρτα αυτής της πρώτης παραμάνας, για να συναντήσουν αυτόν τον γιο και να τον πάρουν πίσω στο παλάτι τους!
Η παραμάνα τους ανοίγει αλλά… τρομάζει στην παρουσία τους και με αμηχανία τους βάζει μέσα.
Όλο αγωνία ο Βασιλιάς και η Βασίλισσα ψάχνουν να δουν γύρω το παιδί τους…
– Εδώ είσαι; Έλα κοντά μας παιδί μου, λέει με γλυκύτητα η Βασίλισσα. Και με χαρά πρώτοι άνοιξαν την αγκαλιά τους οι βασιλικοί γονείς, να το σφίξουν τρυφερά…
Μα, εκείνο το παιδί, φοβισμένο τους χτύπησε βίαια και απομακρύνθηκε. Έτρεξε να βρει την παραμάνα του.
– Μαμά, ήρθαν οι κακοί… Διώξε τους, θέλουν να με πάρουν, να μας χωρίσουν! Φύγετε, δεν σας ξέρω… Είστε πονηροί άνθρωποι, τους είπε κι έπειτα τους έβρισε.
– Μα τι έγινε; Γιατί το παιδί δεν μας αναγνωρίζει; Ρώτησε ο Βασιλιάς την παραμάνα. Γιατί δεν του εξήγησες του παιδιού ποιοι είναι οι πραγματικοί του γονείς; Γιατί δεν το ανέθρεψες με ευγένεια και βασιλικές αρχές; Το παιδί αυτό προοριζόταν για πρίγκιπας του Βασιλείου μας. Εσύ γιατί του στέρησες, με την εγωιστική αγάπη σου και την κακή ανατροφή που του έδωσες, την χαρά να γίνει κληρονόμος του Βασιλείου μας και να συγκυβερνήσει εκεί μαζί μας με δικαιοσύνη και καλοσύνη; Μπορεί να πέτυχες να το θρέψεις σαν μάνα αλλά απέτυχες να το αναθρέψεις ως πνευματική του μάνα και δική μας εντεταλμένη παραμάνα… Στο εξής, και οι δυο σας θα μείνετε όπως το επιλέξατε, μαζί, αλλά έξω πλέον από την βασιλική προστασία. Οι κόποι και οι κακουχίες της ζωής εύχομαι παραμάνα κάποτε να σε συνετίσουν για να καταλάβεις τι ζιζάνια έσπειρες, τι ευκαιρίες στέρησες από το παιδί που σου εμπιστευτήκαμε και τι μελλοντικές τιμές έχασες κι εσύ η ίδια…
* * *

Μετά απ’ αυτά τα λόγια, με πολύ λύπη και δάκρυα στα μάτια, αποχώρησε το βασιλικό ζευγάρι από την πόρτα εκείνου του σπιτιού... Τώρα, δίνουν αμέσως διαταγή να τους οδηγήσουν στο σπίτι της άλλης παραμάνας που μεγάλωσε ο δεύτερος τους γιος. Ευχόντουσαν στον δρόμο να μην ξαναγευτούν την πίκρα που πήραν από την συνάντηση με την πρώτη παραμάνα.
Πλησίασαν την εξώπορτα του δεύτερου σπιτιού. Δειλά – δειλά απλώνουν το χέρι να χτυπήσουν κι αυτήν την πόρτα... Μα, το άκουσμα ενός γρήγορου βηματισμού από το πλάι τους διακόπτει. Γυρίζουν και βλέπουν ένα πανέμορφο καλοσυνάτο παιδί που έτρεχε με λαχτάρα από την πίσω αυλή για να τους συναντήσει.
– Μανούλα μου, πατερούλη μου, εσείς είστε; Καλωσορίσατε στο σπίτι μας! Και πέφτει χωρίς άλλα λόγια στην αγκαλιά τους!
– Παιδί μας αγαπημένο, ναι, εμείς είμαστε! Ήρθαμε να σε πάρουμε κοντά μας πριγκιπόπουλο μας!
Η συγκίνηση εκείνης της στιγμής ήταν απερίγραπτη. Με δάκρυα στα μάτια η μανούλα βασίλισσα ρωτάει το παιδί της:
– Θέλεις παιδί μου να έρθεις μαζί μας στο παλάτι;
– Μα και βέβαια μανούλα... Η καλή μου παραμάνα μου είπε τόσα για σας και το παλάτι που με λαχτάρα περίμενα να έρθει αυτή η στιγμή να συναντήσω από κοντά τους πολυαγαπημένους μου γονείς, που τόσο καιρό μου έστελναν τόσα όμορφα δώρα και με φρόντιζαν με τόση αγάπη για να μην μου λείψει τίποτα... Μόνο... θα ήθελα να σας ζητήσω μια χάρη!
– Ότι θέλεις καλό μας παιδί! Πες μου το, και εγώ χατίρι δεν θα σου χαλάσω, είπε ο Βασιλιάς.
– Να, η παραμάνα μου, δεν θέλω να μείνει εδώ μόνη της. Είναι πολύ καλή... Την αγαπάω... Έχει χώρο το παλάτι μας και γι΄ αυτήν;
– Μα και βέβαια πολυαγαπημένο μου παιδί. Φώναξε γρήγορα την παραμάνα σου, είπε ο Βασιλιάς όλο καλοσύνη.
Το παιδί τρέχει και την ειδοποιεί.
Εκείνη βγαίνει έξω και όλο χαρά και σεβασμό γονατίζει αμέσως μπροστά τους να ασπαστεί τα βασιλικά χέρια του Βασιλιά και της Βασίλισσας!
– Σας ευχαριστώ, μέσα από την καρδιά μου, για την εμπιστοσύνη που μου δείξατε... Ήταν τιμή μου να μεγαλώσω το παιδί σας στο σπιτικό μου!
– Στο εξής, λέει ο βασιλιάς, για τον σεβασμό, την ευγένεια και την υπακοή σου, ανακηρύσσεσαι ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΡΑΜΑΝΑ! Άξια και βασιλικά ανέθρεψες τον μικρό μου πρίγκιπα και γι΄ αυτήν σου την πράξη, θα μοιράζεσαι μαζί μας αιώνια και την βασιλική στέγη του παλατιού! Η αγαπημένη παραμάνα του αγαπημένου μου παιδιού είναι και δική μου αγαπημένη αδελφή... Να το ξέρεις! Χάρη στην τωρινή σου αφοσίωση στον αγγελικό ρόλο της παραμάνας, στο μέλλον θα σου ανατεθούν και άλλες τέτοιες βασιλικές αποστολές μητρικής αγάπης!
Έλα μαζί μας τώρα στο παλάτι, να χαρείς και να γιορτάσεις με την χαρά μας! ...ΚΙ

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΕΖΗΣΑΝ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΚΑΛΑ!
ΚΙ ΕΜΕΙΣ, ΟΛΕΣ ΑΥΤΕΣ ΟΙ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΜΑΝΟΥΛΕΣ, ΖΗΣΑΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ;
ΑΡΑΓΕ ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΑΡΑΜΑΝΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ ΝΑ ΜΟΙΑΖΟΥΜΕ;
Τα συμπεράσματα δικά σας!
Πηγές: anthologioxr.blogspot.gr– arpati.blogspot.gr